

Întrebările preliminare

1. Clauza 5 punctul 1 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE ȘI CEEP, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 iunie 1999, trebuie interpretată în sensul că se opune aplicării articolului 4 alineatul 1 ultima teză și alineatul 11 din Legea nr. 124 din 3 mai 1999 (Dispoziții urgente în materie de personal școlar) — care, după reglementarea atribuirii de posturi de suplinitor anuale pentru posturile „declarat efectiv vacante și disponibile până la data de 31 decembrie”, prevede că posturile sunt ocupate prin atribuirea de posturi de suplinitor anuale „în așteptarea finalizării procedurilor de concurs pentru angajarea personalului didactic titular” — această dispoziție permițând recurgerea la contracte pe durată determinată fără indicarea unor termene precise pentru finalizarea concursurilor și fără a prevedea dreptul la repararea prejudiciului?
2. Constituie motive obiective, în sensul clauzei 5 punctul 1 din Directiva 1999/70/CE din 28 iunie 1999, necesitățile de organizare a sistemului școlar italian, așa cum este prezentat mai sus, astfel încât să determine compatibilitatea cu dreptul Uniunii Europene a unei reglementări precum cea italiană, care nu prevede dreptul la repararea prejudiciului în cazul angajării de personal școlar pe durată determinată?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE ȘI CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 24 iulie 2013 — Netto Marken Discount AG & Co. KG/Deutsches Patent- und Markenamt

(Cauza C-420/13)

(2013/C 313/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundespatentgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Netto Marken Discount AG & Co. KG

Pârâtă: Deutsches Patent- und Markenamt

Întrebările preliminare

1. Articolul 2 din directivă ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că prin serviciu în sensul acestei dispoziții se înțelege și comerțul cu amănuntul de servicii?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Articolul 2 din directivă trebuie interpretat în sensul că serviciile oferite de comerciantul cu amănuntul trebuie precizate din punctul de vedere al conținutului în același mod ca produsele comercializate de un comerciant cu amănuntul?

- (a) Pentru precizarea serviciilor este suficient să se indice:

- (aa) doar domeniul serviciilor în general sau indicațiile generale,

- (bb) doar clasa (clasele) sau,

- (cc) în mod concret, fiecare serviciu în parte?

- (b) Aceste indicații contribuie în acest caz la stabilirea datei de depunere sau, prin indicarea termenilor generali sau a claselor, este posibilă o înlocuire sau o completare?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Articolul 2 din directivă trebuie interpretat în sensul că întinderea protecției mărcii pentru servicii de comerț cu amănuntul cu servicii se extinde și la serviciile prestate de comerciantul cu amănuntul însuși?

⁽¹⁾ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, p. 25).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 24 iulie 2013 — Apple Inc./Deutsches Patent- und Markenamt

(Cauza C-421/13)

(2013/C 313/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundespatentgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Apple Inc.

Pârât: Deutsches Patent- und Markenamt

Întrebările preliminare

1. Articolul 2 din Directiva 2008/95/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că protecția pentru „ambalaj[ul unui produs]” include și modul de prezentare în care se materializează un serviciu?

2. Articolul 2 și articolul 3 alineatul (1) din directivă trebuie interpretate în sensul că un semn care redă modul de prezentare în care se materializează un serviciu poate fi înregistrat ca marcă?
3. Articolul 2 din directivă trebuie interpretat în sensul că cerința de a putea reprezenta grafic marca este îndeplinită doar printr-un desen sau prin completări cum ar fi o descriere a modului de prezentare sau indicații absolute privind dimensiunile în metri ori indicații relative cu precizarea proporțiilor?
4. Articolul 2 din directivă trebuie interpretat în sensul că sfera de protecție a mărcii pentru servicii din cadrul comerțului cu amănuntul se extinde și la produsele fabricate de comerciant însuși?

(¹) Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, p. 25).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 26 iulie 2013 — Ministero dell'Economia e delle Finanze și AAMS/Yesmoke Tobacco

(Cauza C-428/13)

(2013/C 313/16)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelante: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)

Intimată: Yesmoke Tobacco SpA

Întrebarea preliminară

Articolul 8 alineatul (2) din Directiva 95/59/CE din 27 decembrie 1995 (¹) și articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2011/64/UE din 21 iunie 2011 (²), care stabilesc că rata proporțională și, respectiv rata *ad valorem*, precum și nivelul accizei specifice „[...] trebuie să fie egale pentru toate țigaretetele”, se opun unei reglementări naționale precum articolul 39 octies alineatul 4 din Decretul legislativ nr. 504 din 26 octombrie 1995, astfel cum a fost modificat prin articolul 55 alineatul 2-bis litera [c)] din Decretul-lege nr. 78 din 31 mai 2010, transformat, cu modificări, în Legea nr. 122 din 30 iulie

2010, care stabilește că acciza datorată pentru țigaretetele având un preț de vânzare finală mai mic decât cel al țigaretetelor din categoria de preț a țigaretetelor celor mai populare este de 115 % din valoarea de bază, stabilind astfel o acciză cu o rată fixă minimă specifică pentru țigaretetele cu un preț de vânzare mai mic, iar nu o valoare minimă a accizei aplicată la toate categoriile de preț ale țigaretetelor, astfel cum permit articolul 16 alineatul (7) din Directiva 95/59/CE și articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2011/64/UE?

(¹) Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat (JO L 291, p. 40, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 5).

(²) Directiva 2011/64/UE a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (JO L 176, p. 24).

Recurs introdus la 1 august 2013 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 17 mai 2013 în cauza T-146/09, Parker ITR Srl și Parker-Hannifin Corp/Comisia

(Cauza C-434/13 P)

(2013/C 313/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Noë, V. Bottka, R. Sauer, agenți)

Celelalte părți din procedură: Parker ITR Srl, Parker-Hannifin Corp

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

— anularea hotărârii în măsura în care anulează decizia și modifică amenda;

— respingerea acțiunii din fața Tribunalului în totalitate;

— obligarea reclamanților la plata tuturor cheltuielilor de judecată din prezenta procedură și din procedura în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Comisia invocă două motive de recurs și solicită anularea în parte a hotărârii întrucât aceasta anulează decizia din cazul COMP/39406 — Conduce marine și modifică amenda.